

Мақала А. Нұрпейісовтың «Соңғы парыз» романының зерттелуіне арналады. Аталған шығармадағы кеңестік пен уақыт ерекшеліктері зерттеу нысаны болып табылады. Жазушының әлемге, адамға деген көзқарасы айқындалады. Сонымен қатар, шығарманың көркемдік ерекшелігіне назар аударалады. «Соңғы парыз» романының мазмұнына мифологиялық мотивтер мен образдардың енуі қалыптастырылады. Қаламгер шығарманың кеңестік пен уақыт континуумы шектелімінің баяндау бағыттарын ажырататын тарихи, әдеби реминисценцияны кеңінен енгізеді. Роман құрылымын қарама-қарсы қойып салыстыру негізгі принцип болып қалыптастырылады. Баяндау барысында автор үнемі өткен мен бүгінгіні салыстырып, мәңгі мен өткінші құбылысты, руханилық пен материалдықты талқылайды.

The article is devoted to research of A. Nurpeisov's novel «Last Duty». Object of research are the features of existential organization of this work. Concepts of the writer about world, person are revealed. The great attention is given to artistic originality of the work. The content of the novel is penetrated by mythological motives and images. The writer widely includes historical, literary reminiscences which essentially move apart horizons of a narration and border of the work's existential continuum. The main principle of the novel's construction is opposition. During narration the writer constantly correlates the past and the present, argues about eternal and passing, spiritual and material.